

PLEA FOR AN ARTS INTEGRATED CURRICULUM

The Culture and Education Ministries of Flanders are – in comparison to other countries – engaged in a wide range of activities to

promote art activities in schools and outside the educational context, and to support organisations which are at work in the fields of art & culture education.

Yet, as it seems, their efforts are simply not sufficient to hinder the growing inequality in the school-system. Research demonstrates that underprivileged children and students from low income families, who take part in art activities, are 3 times more likely to finish school.

If they are already unlucky enough not to be born in a family where cultural competences are fostered, they should have every chance to come into contact, preferably in an interesting way, with the arts during their time at school. Because the arts do not only increase the chances to succeed at school:

- they help to say what cannot be said
- they help us to discover the whole spectrum of human emotions
- they show that questions have more than one single answer and that problems have more than one single solution
- they encourage critical thinking and the ability to deal with ambivalences
- they offer a variety of ways of seeing and interpreting the world
- they stimulate the curiosity, the power of imagination and the sense of wonder and they can help some people find a home in the arts...

All these examples have one element in common, however, – they are not measurable, and are therefore less valuable for the present educational policy. And even looking at that economic orientated policy as pragmatic idealist – a change of mind is maybe already present in parts of our society but not in the political class. Arguments centred around economic growth will still dominate the political discourse for some time.

The vision and courage to propose a broad general education discussion will be a task whose time has not yet come (*). It is also a thorough pity that the government itself, two years ago, entirely forgot to include the arts in their STEM package – a momentarily missed chance to bring the arts in contact with science, technology, engineering and mathematics (STEAM) without creating extra hours or spending extra money.

Therefore, cultural organisations like museums, libraries, theatres, art centres should take their responsibility and introduce step-by-step changes where possible. In any case, they are directly or indirectly associated with the educational world and they should therefore not only serve the, at present, rather frag-

mented working structures of our school-system, but rather, should experiment and explore new ways capable of connecting the arts with the present curriculum. They should engage themselves in political debates on the 'leerplannen' and 'eindtermen' and they should reflect on their own educational philosophy. All the – partly wonderful – educational programmes launched in the last few years have sadly reached no more than 30 % of school-going children and students. The rest again depends on luck of the free choice policy around the arts of their specific school, and the luck to meet a passionate teacher ...

Already in 1957, the architect Charles Eames had difficulty understanding why the arts weren't more integrated into the existing educational system: "It would never occur to me to consider art as a subject apart from any other in the curriculum. Art education increases in value to the degree that it is related to the whole academic picture. I see art education as a kind of thing that threads its way through every facet of academic work".

60 years later, not much has changed. Every politician will praise the value of art education, especially due to its 'creativity' being a valuable asset in the economic competition with other countries. This instrumentalisation of creativity is partly supported by a cultural field which does not resist to this mentality and which offers with the best intentions to their public still sometimes pre-cooked experiences, endless treasure hunts and 'edutainment' which is safely connected with the magical list of 'eindtermen'.

A lot of supportive work is also still required when it comes to the education of future teachers. Yet the challenge to weave together the arts and the standard curriculum should be a priority for the whole cultural field. Artistic ideas and ways of working can be made useful in all taught subjects from mathematics or languages to biology or history.

Anyone at work in the field of the arts is aware of the fact that it is not possible to create permanently magic moments out of the void. Yet there are possibilities to create situations, one might say, to start processes and to offer environments which increase the chances that the magic might indeed happen.

The money deployed for one exposition or production less per year could be used to give education departments more freedom to experiment and to work in higher-quality circumstances. Good designed working spaces with flexible interiors could be offered to school classes as permanent teaching extension in the 'Brede School' context in close cooperation. Thankfully, some culture organisations exist which have tried to colour outside the strict educational lines, offering more interesting art within the existing school system. If we are indeed serious about the slogan that "All schools should be art schools"*we need an **'ARTS INTEGRATED CURRICULUM'**, which can remedy the inequality and give chances to the many, not only the few.

Gerhard Jäger / ABC / 4 October 2017

(*) Susan Sontag's Radical Vision for Remixing Education / Brain Pickings / ABC Posta Silenziosa 02/2015

* English artist Bob and Roberta Smith about the importance of art in education and in wider society

PLEIDOOI VOOR EEN KUNSTINCLUSIEF CURRICULUM

De ministeries voor Cultuur en Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap doen veel, in vergelijking met andere landen, om kunstprojecten in scholen of buiten de schoolcontext te promoten en geven steun aan organisaties die zich inzetten voor kunst- en cultuureducatie.

Toch voldoet dit niet om de groeiende ongelijkheid binnen het schoolsysteem uit te bannen. Onderzoek toont aan dat kansarme kinderen en scholieren uit gezinnen met lage inkomens, die deelnemen aan kunstactiviteiten, drie keer meer kans hebben om de school af te maken.

Als ze al het ongeluk hebben om geboren te worden in een gezin waar geen culturele skills in de bagage zitten, dan moeten ze alle kansen krijgen om, hopelijk met veel inspiratie, in contact te komen met kunst tijdens hun schooltijd.

Omdat de kunsten niet alleen de kans op slagen op school doen toenemen, maar ook:

- omdat ze woorden vinden voor het onzegbare
- omdat ze het hele spectrum van menselijke emoties helpen ontdekken
- omdat ze tonen dat vragen meer dan één enkel antwoord kennen
- en problemen meer dan één enkele oplossing
- omdat ze aanmoedigen tot kritisch denken en leren omgaan met tegenstrijdigheden
- omdat ze een waaier bieden van manieren om naar de wereld te kijken en hem te verstaan
- omdat ze stimuleren tot nieuwsgierigheid, de kracht van de verbeelding en de verwondering en ze sommige mensen helpen om een thuis te vinden in de kunst.

Al deze voorbeelden hebben nochtans één zaak gemeen: ze zijn niet meetbaar en daarom minderwaardig in het courante onderwijsdiscours. En zelfs als ik met mijn bril van pragmatisch idealist naar de eenzijdig economische oriëntatie van het onderwijsveld kijk, dan merk ik nog geen attitudeshift bij de beleidsmakers, maar zeker wel in delen van de brede samenleving.

De visie en de moed om een breed algemeen debat over opvoeding aan te gaan zal een kerntaak worden voor de komende tijd. Het blijft doodjammer dat de Vlaamse regering twee jaar geleden de kans verkeken heeft om de kunsten in het STEM-pakket op te nemen. Een gemist schot voor open doel om kunst te verbinden met wetenschap, technologie, ingenieurskunde en wiskunde (STEAM), zonder extra uren of extra geld.

Daarom moeten culturele organisaties als musea, bibliotheken, theaters en kunstencentra nu hun verantwoordelijkheid opnemen en, stap voor stap, verandering ingang doen vinden. In overleg met de wereld van onderwijs en opvoeding moeten ze

vooral alternatieven uitwerken voor een al te gefragmenteerd schoolsysteem. Experimenten en onderzoek moeten kunst slimmer aan de huidige curricula linken. Dat impliceert ook een engagement in het publieke debat over “leerplannen” en “eindtermen” en de reflectie over een eigentijdse pedagogische filosofie. Alle - soms prachtige - educatieve programma’s die de laatste jaren ontwikkeld werden, hebben amper 30% van de schoolgaande jeugd bereikt. De rest moet weer hopen op het geluk om bij toeval een inspirerende school of een gepassioneerde leraar of lerares tegen te komen.

Al in 1957 had architect Charles Eames het moeilijk om te begrijpen waarom de kunsten zo slecht binnen het bestaande onderwijs ingang vonden: “Het zou nooit in me opkomen om kunst als “apart” van enig ander onderwerp in het curriculum te behandelen. Kunsteducatie vermeerderd in waarde in de mate dat ze in relatie staat tot het geheel van het academisch panorama. Ik beschouw kunsteducatie als een soort draad die zichzelf doorheen elk facet van het pedagogisch project weeft”.

60 jaar later is er nog niet veel veranderd. Elke politicus zal de waarde van kunsteducatie prijzen vooral omwille van zijn “creativiteit”, een waardenset die ons van andere landen kan onderscheiden in de economische wedloop. Creativiteit wordt zo geïnstrumentaliseerd en dit krijgt vaak steun van een cultureel veld dat niet kan weerstaan aan deze mentaliteit. Ze biedt haar publiek, overigens met de beste bedoelingen, soms voorgekookte belevenissen, eindeloze schattenjachten en “edutainment”, veilig verpakt in de magische lijst van de “eindtermen”. De lerarenopleiding vraagt ook om ondersteuning. De verwevenheid tussen kunst en het standaard curriculum blijft een uitdaging voor de hele culturele sector. Artistieke ideeën en strategieën zijn bruikbaar in alle onderwijsvakken van wiskunde tot talen van biologie tot geschiedenis. Elke cultuurwerker beseft dat we niet constant uit het niets magische momenten kunnen creëren. Wel kunnen we zorgen voor “situaties” om processen op te starten en “omgevingen” aan te bieden die de kans doen vergroten dat de magie inderdaad kan verschijnen.

Een tentoonstelling of productie per seizoen minder zou het budget genereren om de educatieve diensten de ademruimte te geven om te experimenteren en te werken in attractieve omstandigheden.

Goed ontworpen ateliers met flexibel meubilair zijn voor schoolklassen een permanente uitbreiding van de leeromgeving binnen het concept van de “brede school”.

Gelukkig hebben sommige cultuurorganisaties al buiten de traditionele lijntjes gekleurd en boeiende kunst binnen het bestaande schoolsysteem geloodst. Als we het menen met de slogan “alle scholen zouden kunstscholen moeten zijn” dan is het **KUNSTINCLUSIEF CURRICULUM** noodzakelijk. Als remedie tegen schrijnende ongelijkheid en kansen biedend aan allen en niet alleen aan enkelen.

Gerhard Jäger / ABC / 4 October 2017

(*) Susan Sontag’s Radical Vision for Remixing Education / Brain Pickings / ABC Posta Silenziosa 02/2015

* English artist Bob and Roberta Smith about the importance of art in education and in wider society